

UPPSALA
UNIVERSITET

Juridiska fakultetsnämnden

Box 256
SE-751 05 Uppsala

REMISSYTTRANDE

1 (3)

2011-06-25

JURFAK 2012/26

Justitiedepartementet

**Patentspråkutredningens betänkande Nationella patent på engelska?
(SOU 2012:19)
Ju2012/3153/L3**

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har genom remiss 2012-05-11 anmodats att yttra sig över rubricerad SOU och får med anledning härav framföra följande synpunkter.

Uppdraget som ligger till grund för SOU 2012:19 var att utreda och att ta ställning till om det bör införas en möjlighet att ge in, behandla och bevilja nationella svenska patentansökningar med patentbeskrivning på engelska och endast patentkrav på svenska. Mot bakgrund av en utveckling som lett till att patentbeskrivningar på engelska numera är möjligt i Finland, Danmark och flera andra närbelägna länder, att det efter Sveriges tillträde till Londonöverenskommelsen redan finns gällande EPO-patent utan svensk patentbeskrivning och att betydande besparingar är möjliga om översättning till svenska av patentbeskrivningen inte längre krävs, framstår den huvudsakliga slutsatsen i utredningen – att nationella svenska patent inte längre ska förutsätta en beskrivning på svenska – som naturlig och ganska given. Inom det högt specialiserade patentområdet, där kunskaperna i engelska överlag är goda och varje enskilt dokument har få läsare, bör språkpolitiska och vissa andra mer principiella hänsyn väga förhållandevis lätt jämfört med det näringspolitiska intresset av att inte onödigtvis fördyra patentsystemet till nackdel för innovativa företag. Med möjligheter till beskrivningar i nationella svenska patent på engelska, stärks också det svenska patentverkets attraktivitet och ställning bland sökande, vilket är viktigt för att bevara patentkunskap i landet. Fakultetsnämnden tillstyrker att nationella svenska patent ska kunna ges in, behandlas och beviljas med en patentbeskrivning på engelska.

Utredningen diskuterar också om det är lämpligt att patentets sammandrag bör översättas till svenska. Juridiska fakultetsnämnden ansluter sig även här till utredarens slutsats om att en sådan utvidgning av vad som ska översättas inte är lämplig, huvudsakligen beroende på att sammandraget saknar juridisk signifikans och att ett översättningskrav i denna del skulle leda till en fördyring.

Vidare behandlas på sidan 137 i utredningen att några aktörer har framfört önskemålet om att översättningskravet ska slopas avseende patentkraven. Det är en viktig fråga som förtjänar noggranna överväganden. Utredningen

stannar av principiella skäl för slutsatsen att patentkraven i patentskriften bör finnas i en svensk version, parallellt med den ursprungliga engelska lydelsen. Med denna ordning uppstår kongruens i förhållande till det översättningskrav som gäller i Sverige enligt Londonöverenskommelsen för av Europeiska patentverket meddelade patent.

Det är däremot inte helt övertygande när utredaren i övrigt motiverar sitt ställningstagande. Hon uttalar (s. 137) att rättsverkningarna av patent följer av kraven och att kraven utgör en del av själva beslutet att meddela patentet, vilket skulle motivera en översättning. Vidare sägs att en sådan väsentlig del av ett myndighetsbeslut som patentkraven bör finnas på svenska språket. Problemet med att motivera en översättning med kravens betydelse för rättsverkningarna, är att det enligt förslaget inte ska knytas några rättsverkningar till den svenska översättningen, vilket utredningen förklarar i avsnitt 10.3.2 och det regleras i lagtextförslaget genom 21 § 2 st. patentlagen. Det är i och för sig motiverat att inte knyta några rättsverkningar till de svenska kravöversättningarna, av de skäl som utredaren anför. Men risken med att då ändå kräva översättning till svenska är att förekomsten av en parallell uppsättning krav kan bli vilseledande och skapa rättsosäkerhet. Mindre erfarna nyttjare av patentsystemet, särskilt de som kanske inte är så kunniga i engelska, kan då mycket väl komma att basera sin tolkning av patentets skyddsomfång på de översatta kraven och inte på den engelska autentiska lydelsen. Kravens centrala betydelse i en patentskrift talar alltså närmast för att dessa inte ska finnas i en annan lydelse än den engelska versionen.

Utredningens förslag med kravöversättning till svenska men utan att någon rättsverkan knyts till översättningen (s. 142 överst), leder också till att det blir olika regler för EPO-patent och nationella patent. Enligt 90 § patentlagen har båda språkversionerna rättsverkan vid ett EPO-patent (den snävaste lydelsen gäller), men enligt förslaget (21 § 2 st. i lagförslaget) ska som sagt vid nationella svenska patent bara den engelska språkversionen ges rättsverkan. Det innebär en avvikelse från en stark svensk rättstradition som innebär att skyddsomfånget ska bedömas enligt samma principer vid EPO-patent och vid nationella svenska patent (jfr NJA 2000 s. 497). De skäl som utredaren anför (s. 139) förefaller inte att vara tillräckliga för att avvika från sagda tradition.

Juridiska fakultetsnämnden ser ett ytterligare argument som pekar mot att inte översätta kraven, när patentansökan i sin helhet föreligger på engelska. Kostnaderna för översättning från engelska till svenska beror inte bara på längden på texten, utan det finns en fast kostnad som sammanhänger med den administration som det innebär att föranstalta om en översättning och att sedan registrera densamma hos patentverket. Patentkraven är i de flesta fall väsentligt kortare än beskrivningen, men besparingen blir inte proportionell till nämnda skillnad. Att slopa den sista delen av översättningskravet skulle ge en särskilt stor besparing (jfr utredningen s. 164).

UPPSALA
UNIVERSITET

REMISSYTTRANDE

3 (3)

2011-06-25

JURFAK 2012/26

Sammanfattningsvis är det sannolikt att den pågående utvecklingen mot patent i Europa helt avfattade på engelska kommer att fortsätta. Det är i grunden en mycket positiv utveckling och det finns knappast något land som är mer lämpat att gå i bräsch än Sverige. Svenska nationella patent helt på engelska skulle också vara, som redan nämnts, ett steg för att stärka det svenska patentverkets attraktivitet bland sökande och därmed vara ett sätt att bevara patentkompetensen i landet. De potentiellt negativa effekterna på den svenska tekniska terminologiutvecklingen framstår inte som tillräckligt beaktansvärda. Svenska termer som översättare av patent utvecklar får knappast någon vidare spridning. Hänsyn till rättssäkerheten och möjligheterna till ytterligare besparingar motiverar därför att det inte ska vara nödvändigt att registrera en översättning av kraven vid nationella svenska patent. Kommer regeringen ändå fram till att vid patentansökningar inlämnade på det engelska språket ska kraven översättas, anser Juridiska fakultetsnämnden att samma ordning bör gälla som vid EPO patent (båda versionerna ges rättsverkan, vilket är utredningens s.k. andra alternativ och finns förklarat på s. 139 i utredningen).

Förslag till yttrande har i detta ärende upprättats av professor Bengt Domeij. Yttrandet har på delegation avgivits av Juridiska fakultetens dekanus, professor Torbjörn Andersson.

Torbjörn Andersson